ΤΗ Θ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΜΑΪΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἠσαΐου, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Χριστοφόρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κυριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηχὰ ἀμφοτέρων ἀνὰ γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Προφήτου

Ἦχος δ'
Ἔδωκας σημείωσιν

Ἄνθρακι θεότητος, τοῦ σαρκωθέντος ῥιπτόμενος, προφητείαν πιστεύεται, ὁ μέγας καὶ ἔνδοξος, καὶ τὴν θείαν δόξαν, βλέπει Ἡσαΐας, διὰ πολλὴν τῆς ἀρετῆς, περιουσίαν καὶ καθαρότητα, καὶ κῆρυξ προχειρίζεται, καὶ προμηνύει τὴν μέλλουσαν, σωτηρίαν τοὶς ἔθνεσι, καὶ τὴν θείαν ἐμφάνειαν.

Νοῦν τε καὶ διάνοιαν, ἐκκαθαρθεὶς ἀξιάγαστε, Ἡσαΐα τοῦ Πνεύματος, εὐάρμοστον ὄργανον ἐνεργείαις τούτου, καὶ ταὶς ἐπιπνοίαις, ἀνακρουόμενον ἀεί, καὶ θεοφρόνως μεθαρμοζόμενον, ἐγένου παναοίδιμε, τὸν ἐπὶ θρόνου καθήμενον, ἐπηρμένου θεώμενος, καὶ τὰ θεία μυούμενος.

Μίαν κυριότητα, τρισυποστάτου θεότητος, τρισαγίω φωνήματι, ἀπαύστως δοξάζοντα, Σεραφὶμ τὰ θεία, Μάκαρ θεωρήσας, καὶ μυηθεὶς προφητικήν, ἐνεπιστεύθης χάριν θαυμάσιε, διό σου τὸ πανίερον, ἐπιτελοῦντες μνημόσυνον, τῶ Χριστῷ σὲ προσάγομεν, πρεσβευτὴν δυνατώτατον.

Ἕτερα Στιχηρὰ τοῦ Μάρτυρος

Ἦχος α'
Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Τοῦ Χριστοφόρου τοὺς ἄθλους, δεῦτε τιμήσωμεν, δι' ὧν ἡμῖν πηγάζει ἡ ἀέναος χάρις, Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου, καὶ γὰρ κραταιῶς, τοὺς ἐχθροὺς τροπωσάμενος, κατὰ παθῶν καὶ δαιμόνων καὶ ὀδυνῶν, τὴν ἐξουσίαν ἐκομίσατο.

Ἡ τῶν λειψάνων σου κόνις, θαυμάτων βλύζει πηγάς, τῶν κεραυνῶν τὴν λύσιν, καὶ λοιμῶν καὶ κινδύνων, τὴν λύτρωσιν παρέχει, διὸ σὲ καὶ νύν, Χριστοφόρε πολύαθλε, ὁ σὸς λαὸς ἱκετεύει, ὅπως ἀεί, διασώζηται τῆς βλάβης αὐτῶν.

Σοῦ τὸ μνημόσυνον Μάρτυς, εὐωδιάζει τρανῶς, ἐαρινὰ ὡς ῥόδα, τὰ πολύαθλα πάθη, τῶν σῶν ἀγωνισμάτων, δι' ὧν ἀσθενεῖς, ἐμπαθεῖς τε καὶ ἄρρωστοι, τὴν εὐρωστίαν πλουτοῦντες, ταὶς σαὶς εὐχαίς, ἀνυμνοῦσι τὸν δοτήρα Χριστόν.

Δόξα... Τοῦ Μάρτυρος
Ἦχος δ' Ἰωάννου Μοναχοῦ

Κογχύλη αἵματος τοῦ μαρτυρίου σου, κοσμηθεῖσα ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, ἡλιακὰς ἀκτῖνας ἐκπέμπει, Χριστοφόρε πολύαθλε, τῶ γὰρ Σταυρῶ, καθοπλίσας σεαυτόν, καὶ τὸ θανεῖν ὑπὲρ Χριστοῦ προθύμως ἑλόμενος, γενναίως πρὸς παράταξιν τοῦ ἀλλοτρίου ἀντικατέστης, καὶ καταισχύνας πάσας τὰς ἐπινοίας τῶν παρανόμων, νικητὴς στρατιώτης ὤφθης τοῦ Χριστοῦ, Διὸ δυσωπούμέν σε, ὡς παρρησίαν ἔχων, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, πρέσβευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νύν... Τῆς Ἑορτῆς

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα... τοῦ Μάρτυρος
Ἦχος δ' Ἀνατολίου

Δεῦτε τῶν Πιστῶν τὸ σύστημα, πνευματικὴν χορείαν ἐπικροτήσωμεν, καὶ τὸν ἀθλοφόρον Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν, Χριστοφόρον τὸν ἔνδοξον, Σήμερον γὰρ ὡς ἑωσφόρος ἀνέτειλε, καὶ καταφωτίζει τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ἐπιτελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ τὴν σεβάσμιον.

Καὶ νύν... Τῆς Ἑορτῆς

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προφήτου
Ἦχος β'
Τοῦ Προφήτου σου Ἡσαΐου, τὴν μνήμην Κύριε ἑορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σὲ δυσωποῦμεν, Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... τοῦ Μάρτυρος
Ἦχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε
Στολαὶς ταὶς ἐξ αἵματος, ὡραϊζόμενος, Κυρίῳ παρίστασαι, τῷ Βασιλεῖ οὐρανῶν, Χριστοφόρε ἀοίδιμε, ὅθεν σὺν Ἀσωμάτων, καὶ Μαρτύρων χορείαις, ᾄδεις τὴ τρισαγίῳ, καὶ φρικτὴ μελωδία, διὸ ταὶς ἱκεσίαις ταὶς σαίς, σῶζε τοὺς δούλους σου.

Καὶ νύν... Τῆς Ἑορτῆς

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, καὶ τῶν Ἁγίων κοινός.
Ποίημα Θεοφάνους.

Τοῦ Προφήτου

Ὠδὴ α' Ἦχος δ'
Ἄσομαί σοὶ Κύριε
Φώτισόν με Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ καθοδήγησον φαιδρῶς, τοῦ θείου Προφήτου, τὴν ἔνδοξον καὶ ἔντιμον, εὐφημῆσαι πανήγυριν.

Θεόφθογγος σάλπιγξ τοῦ Ἡσαΐου, περιηχήσασα τὴν γήν, τοὺς τῆς Ἐκκλησίας, τροφίμους συνεκάλεσεν, ἑορτᾶσαι τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Τὰ πάθη τοῦ σώματος θεοφόρε, τῷ λογισμῷ τῷ τῆς ψυχῆς, σαφῶς ὑποτάξας, τὴν δόξαν κατηξίωσαι, ἰδεῖν τοῦ Παντοκράτορος.

Τοῦ Μάρτυρος

Ὁ αὐτὸς
Δεῦτε πάντες σήμερον χριστοφόροι, τοῦ Χριστοφόρου τὴν μνήμην, τοῦ τῆς ἀληθείας, Μάρτυρος θεόφρονες, εὐσεβῶς ἀνυμνήσωμεν.

Ἀνδρείως ἠγωνίσω κατὰ τῆς πλάνης, καὶ τὰς Τυράννων ἀπειλάς, Μάρτυς ἀθλοφόρε, ἰσχὺϊ ῥωννύμενος, τοῦ Σταυροῦ κατεπάτησας.

Θεοτοκίον
Ῥάβδον προορῶν σὲ τὴν Θεοτόκον, ἄνθος δὲ πάλιν τὸ ἐκ σοῦ, σαρκούμενον Λόγον, προήγγειλεν ὁ ἔνδοξος, Ἡσαΐας Πανάχραντε.

Ὠδὴ γ'
Τόξον δυνατῶν ἠσθένησεν
Ὅλην τὴν αὐγὴν τοῦ Πνεύματος, ὑποδεδεγμένος προηγόρευσας Ἔνδοξε, τῆς τοῦ Λόγου οἰκονομίας, τὸ ἀπόρρητον μυστήριον.

Ἤρθης πρὸς ὕψος οὐράνιον, καὶ τῆς εὐσεβείας τὴν λαμπρότητα ἔδειξας, τῶν εἰδώλων ματαιοτάτην, διελέγξας τὴν ἀσθένειαν.

Λίθον ἐν Σιὼν ὑπέρτιμον, ἀκρογωνιαῖον, τὴν οἰκουμένην συνδέοντα, τὸν Δεσπότην ὁ Ἡσαϊας, προφητεύει τεθησόμενον.

Τοῦ Μάρτυρος

Ὁ αὐτὸς

Ὅπλω τοῦ Σταυροῦ φραξάμενος, Μάρτυς ἀθλοφόρε, τὰς ἀλγηδόνας ὑπέμεινας, ἀενάως τῷ ποθουμένῳ, ἐντρυφῶν καὶ ἀγαλλόμενος.

Σάρξ μὲν αἰκισμοὶς ἐτέμνετο, ἡ θεοφιλὴς δέ σου ψυχή, δι' ἀγάπης ἐτρέφετο, μελετῶσα τῆς βασιλείας, Χριστοφόρε τὴν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον

Ῥῆσις ἀληθῶς πεπλήρωται, ἡ τοῦ Ἡσαϊου, ἡ Παρθένος γὰρ τέτοκε, σαρκωθέντα τὸν ζωοδότην, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμὸς

«Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν, διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου».

Κάθισμα Ἦχος γ'

Θείας πίστεως

Θείας χάριτος κατηξιώθης, ὅτι ἤκουσας φωνῆς Κυρίου, Ἡσαϊα ὦ Προφῆτα πανένδοξε, τῆς ἀληθείας προρρήσεις ἐκήρυξας, καὶ ἀνομοῦντας τυράννους διήλεγξας, ὅθεν πρίονι, ξυλίνῳ πρισθεὶς παρίστασαι Χριστῷ, ἐκλιπαρῶν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Τοῦ Μάρτυρος

Ἦχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Εὐσεβείας τὴν γνῶσιν καταλαβῶν, ἀγνωσίας τὸν ζόφον ἀποβαλῶν, Μάρτυς κατεπάτησας, τὸν ἀρχέκακον ὄφιν, τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, τὸν νοῦν πυρπολούμενος, τῶν εἰδώλων ἔσβεσας, τὸ ἄθεον φρύαγμα, ὅξεν ἐπαξίως, ἀμοιβὴν τῶν ἀγώνων, ἐδέξω τὸν στέφανον, καὶ παρέχεις ἰάματα, Χριστοφόρε πολύαθλε, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοὶς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς

Τοῦ Προφήτου

Ὠδὴ δ'

Τῆς σῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας

Τῆς ἀρετῆς ἀνυψώθης πρὸς τὴν ἀκρότητα, καὶ καθαρῶς τῷ ποθουμένῳ προσωμίλησας, καὶ γεγηθότως ἔψαλλες, Δόξα τὴ δυνάμει σου Κύριε.

Προφητικὴν Ἡσαία χάριν πεπίστευσαι, καὶ Θεοῦ ἐνδιαίτημα θεῖον δέδειξαι, καὶ οὐρανῶν σκηνώμασι, δόξης ἀκηράτου ἠξίωσαι.

Ἐγκαινίζεσθαι νήσους ἔφης αἰνιττόμενος, τὰς ἐθνῶν Ἐκκλησίας, τοῦ θείου Πνεύματος, πλησθησομένας Ἔνδοξε, μύστης ἀρρήτων γενόμενος.

Τοῦ Μάρτυρος

Ὁ αὐτὸς

Τῶν οὐρανῶν τὴν κληροοχίαν Μάρτυς εἴληφας, ἐπὶ γῆς ὑπὲρ Χριστοῦ ἀγωνισάμενος, καὶ τῶν εἰδώλων

ἔσβεσας, πλάνην ἀνδρικῶς δεισιδαίμονα.

Τῶν γυναικῶν σοὶ τὴν πεῖραν Μάρτυς προσέφερεν, ὡς Ἀδὰμ τῷ προπάτορι, ὁ ὄφις ποτέ, ἀλλ' ἡττηθεὶς ᾐσχύνετο, βρόχους καθεαυτοῦ τεκταινόμενος.

Θεοτοκίον

Παιδίον ἡμὶν ἐδόθη ἐκ τῆς Προφήτιδος, τὸ τεχθὲν πρὸ ὠδίνων τῆς Θεομήτορος, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐπώμιος, θεῖος Ἠσαίας ἐκήρυξεν.

Τοῦ Προφήτου

Ὠδὴ ε'

Τὸν φωτισμόν σου Κύριε

Τὸ κεκρυμμένον ἄνωθεν, μυστήριον ὁρῶν, καὶ τὴν ἀρχαίαν βουλὴν τοῦ Ὑψίστου, τῆς περὶ ἡμᾶς οἰκονομίας, θεορρῆμον κατήγγειλας.

Ἡ τῶν παθῶν σου Κύριε, ἀέναος πηγή, τῶν παθημάτων ἡμᾶς ἀποπλύνει, ἥκεις γὰρ Σωτήρ, ὡς Ἠσαΐας, ὁ Προφήτης ἐδίδαξε.

Τοῦ Μάρτυρος

Ὁ αὐτὸς

Τῷ φωτισμῷ τῆς πίστεως, σαφῶς ἐξώγρησας λαούς, καὶ τὴν μανίαν ἀθέων τυράννων, ἔλυσας, ἐνδεδυμένος, τὴν ἐξ ὕψους ἐνέργειαν.

Οὐρανῶν ὡς προέκρινας, ἀπόλαυσιν σαφῶς, τῆς ἐπιγείου, σοφὲ Χριστοφόρε, ἔφερες στερρῶς βασάνων πόνους, τῷ Σταυρῷ δυναμούμενος.

Θεοτοκίον

Ἐπὶ νεφέλης Κύριε, καθήμενον ἁγνῆς, τῆς πανυμνήτου Μητρός, Ἠσαίας βλέπει σὲ τρανῶς, τῶν Αἰγυπτίων καθαιροῦντα τὰ ξόανα.

Τοῦ Προφήτου

Ὠδὴ ς'

Ἐβόησε προτυπῶν

Τῷ Πνεύματι, τυπωθεὶς Ἠσαίας ἑώρακεν, ἐπὶ θρόνου, κυριότητα δόξης ἀστράπτουσαν, ὑμνολογουμένην, τρισαγία φωνὴ τὴν τρισάριθμον.

Τῷ στόματι, δεδοικὸς σοὶ προσάγει τὸν ἄνθρακα, Ἠσαΐα, Σεραφὶμ τὴ λαβίδι δραξάμενον, καὶ Θεοῦ Προφήτην, ἐκτελεῖ μυστικῶς ἱερώτατον.

Τὴν ἔκβασιν, τηλαυγῶς θεωρῶν τῶν προρρήσεων, Ἠσαΐας, νοερῶς σὺν Ἀγγέλοις ἀγάλλεται, καὶ σκιρτῶν δοξάζει, τὸν πληροῦντα αὐτοῦ τὰ κηρύγματα.

Τοῦ Μάρτυρος

Ὁ αὐτὸς

Οὐ πρὸς αἷμα, οὐ πρὸς σάρκα τὴν πάλην ἀράμενος ὁ γενναῖος, ἀλλ' ἀρχὰς ἐτροποῦτο καὶ δαίμονας, ἀοράτω σθένει, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ κρατυνόμενος.

Ἀγαπήσας, εὐπρεπῶς ὀρεκτῶν τὴν ἀκρότητα, Ἀθλοφόρε, οὐκ ᾐσθάνου τῶν πόνων ξεόμενος, τὴν διάνοιάν σου, ἐπερείδων ἀεὶ τῷ Δεσπότῃ σου.

Θεοτοκίον

Τὴν Παρθένον, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσαν θεώμενος, καὶ τεκοῦσαν, Ἠσαίας ὡς ἔφη ὁ ἔνδοξος, σαρκωθέντα Λόγον, καὶ Υἱὸν τοῦ Θεοῦ νὺν ἀγάλλεται.

Ὁ Εἱρμὸς

«Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης Ἰωνὰς ἐν τῷ κήτει δεόμενος, Ἐκ φθορᾶς μὲ ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων».

Κοντάκιον Ἦχος β'

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον

Τῆς Προφητείας τὸ χάρισμα δεδεγμένος, προφητομάρτυς Ἡσαία θεοκῆρυξ, πάσιν ἐτράνωσας τοὶς ὑφ' ἥλιον, τὴν τοῦ Θεοῦ φωνήσας μεγαλοφώνως σάρκωσιν, Ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται.

Ὁ Οἶκος

Ὅλος ὑπάρχων νενεκρωμένος καὶ ἀκάθαρτα χείλη κεκτημένος Χριστέ, πῶς οἴσω σοὶ αἶνον ἐπάξιον, Ὄντως γινώσκων τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, ὅτι σώζει τοὺς πίστει σοὶ προσιόντας, ὥσπερ ποτὲ καὶ ἡ χήρα ἐκείνη τὰ δύω λεπτά, προσφέρω λόγους χειλέων ῥυπαρών, καὶ προσπίπτω κραυγάζων σοί, Τὸν νοῦν μου φώτισον Δέσποτα, ἵνα λέγω μετὰ τοῦ Προφήτου σου, Ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται.

Συναξάριον

Τὴ Θ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἡσαΐου.

Στίχοι

- Ὃς ἄσπορον προεῖδεν υἱομητρίαν,
- Πρισθεὶς ἄναρχον εἶδεν υἱοπατρίαν.
- Ἡσαΐας δ' ὀρόων μέλλοντ' ἐνάτη χερὶ πρίσθη.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Χριστοφόρου.

Στίχοι

- Τὸν Χριστοφόρον οἶδά σε Χριστοφόρος,
- Χριστῷ τυθέντα τῷ Θεῷ διὰ ξίφους.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἐπιμάχου καὶ Γορδιανοῦ.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, αἱ ἅγιαι μάρτυρες Καλλινίκη καὶ Ἀκυλῖνα, αἱ διὰ τοῦ ἁγίου Χριστοφόρου πιστεύσασαι τῷ Χριστῷ, σούβλαις ἀπὸ ποδῶν ἕως ὤμων διαπαρεῖσαι τελειοῦνται.

Ταὶς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'

Ἀβραμιαῖοι ποτὲ

Τὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῖν, παρεσομένην βλέπων, ὁ Ἡσαίας ἀπολύτρωσιν, Ἥξει ἀνεβόησεν, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογημένος.

Καὶ προφητείας χάριν, καὶ μαρτυρίου στέφος, ὁ Ἡσαίας ἀνεδήσατο, ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις, ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς εὐσεβείας ὅρους, καὶ πολιτείας νόμους, θεοφορήτω γλώσση τέθεικας, Προφήτα θεσπέσιε, ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Μάρτυρος

Ὁ αὐτὸς

Τῆς μαρτυρίας ὁδόν, τὴ καρτερία τρέχων, ὁ Χριστοφόρος τὰ οὐράνια, πολεύει σκηνώματα, ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς ἀσεβείας φλόγα, τῆς εὐσεβείας δρόσω, ὁ Χριστοφόρος κατεμάρανε, καὶ ὕμνοις ἐκραύγαζεν, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητόσεί.

Θεοτοκίον

Τῆς παρθενίας ὁρῶν, τὸν ὑπὲρ φύσιν τόκον, καὶ τῆς ἁγνείας τὴν λαμπρότητα, Ἡσαΐα βόησον, ὁ τῶν

Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Προφήτου

Ὠδὴ η'
Οἱ ἐν Βαβυλῶνι παῖδες
Εὐφροσύνης τὸν χιτῶνα, νυμφίου περικείμενος τρόπον, ἀγάλλεται νὺν χαρμονικῶς, Ἠσαΐας ὁ ἔνδοξος, καὶ θείας τρυφῆς ἀπολαύων, τοὶς Ἀγγέλοις συμφθέγγεται, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Οἱ Θεοῦ πρὶν χωρισθέντες, δαιμόνων ἀπατώμενοι λόγοις, ἐνδίκως ἀπανίστανται γής, τῆς ἁγίας οἱ τάλανες, Προφήτου φωναὶς ἀκολούθως, καὶ νὺν μέλπειν οὗ δύνανται, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὴν πλάνην καταλιπόντα, τῷ θείω προσεπέδραμον φέγγει, τὰ πλήθη τῶν ἐθνῶν, καὶ Χριστοῦ, τῷ κλήρω Προσηρμόσθησαν, ὡς πάλαι φησὶν Ἡσαΐας, καὶ ὑμνοῦντες νύν μέλπουσιν, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Μάρτυρος

Ὁ αὐτὸς
Τὸ τῆς εἰδωλομανίας, θρασέως προσρηγνύμενον κῦμα, Μαρτύρων προσεθραύσθη στερραῖς, ἀντιτύποις ἐνστάσεσι, τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ ἑλομένων, κινδύνους καὶ μελπόντων αὐτῷ, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Βασιλικὴν ἁλουργίδα, βαφεῖσαν ἐξ αἱμάτων σου Μάρτυς, ὡραίως ἐνδυσάμενος νύν, Χριστοφόρε ἀήττητε, Ἀγγέλων χοροὶς συγχορεύεις, καὶ συμμέλπεις τῷ Κτίστη σου, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.
Θεοτοκίον
Ἡ παρθενομήτωρ Κόρη, ὡς βρέφος ἀγκαλίζεται Λόγον, τὸν πᾶσι διδόντα τὴν ζωήν, καὶ τὰ πάντα ποιήσαντα, ὡς ἔφη τὸ πρὶν Ἡσαΐας, ὃς καὶ χαίρων ἐκραύγαζεν, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.
Ὁ Εἱρμὸς
«Οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, τῷ θείω πυρπολούμενοι ζήλω, τυράννου καὶ φλογὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως κατεπάτησαν, καὶ μέσον πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

Τοῦ Προφήτου

Ὠδὴ θ'
Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς
Βήματι παρέστηκας φαιδρῶς θεόληπτε, τοῦ Δεσπότου τῶν Δυνάμεων, δόξῃ δὲ τούτου ἐπευφραίνη τὰς τῆς σῆς εὐσεβείας καρπούμενος, ἐπικαρπίας παμμάκαρ ἀοίδιμε, ὅθεν σὲ πάντες μακαρίζομεν.

Δεῦτε νὺν φωτὸς προφητικοῦ χαρίσματος, οἱ ποθοῦντες ἀπαρύσασθε, βίβλω προθύμως Ἡσαΐου, τὴ τῆς θεογνωσίας ἐγκύμονι, συντόνω ἐπιθυμία προσέλθωμεν, καὶ θείας αἴγλης πλησθησόμεθα.

Πνεύματι φωτιστικῷ σαφῶς λαμπόμενος, Ἡσαΐα θεοφόρητε, πάντας φωτίζεις τοὺς τελοῦντας, τὸ θεῖον καὶ σεπτόν σου μνημόσυνον, πρεσβεύων τῆς σωτηρίας τυχεῖν αὐτούς, καὶ τῆς τερπνῆς ἀγαλλιάσεως,

Τοῦ Μάρτυρος

Ὁ αὐτὸς
Στέφανον ὡς νικητὴς λαμπρὸν δεξάμενος, Χριστοφόρε παναοίδιμε, συμβασιλεύεις τῷ Δεσπότη, τῷ σὲ ἐν ταῖς βασάνοις κρατύναντι, καὶ χεῖρα ζωηφόρον ὀρέξαντι, καταπαλαῖσαι τὸν ἀρχέκακον.

Αἵματι μαρτυρικῷ φαιδρῶς λουσάμενος, κατηυγάσθης Ὑπερένδοξε, νὺν δὲ παρθένων ἐν νυμφῶνι, σὺν τῷ νυμφίῳ χαίρων εἰσέδραμες, εἰρήνην δὲ τῷ κόσμῳ αἰτσύμενος, μὴ διαλίπης Μάρτυς ἔνδοξε.

Θεοτοκίον

Ἄνθρακα τὸν νοητὸν ἁγνὴ Θεόνυμφε, Ἡσαΐας ὃν τεθέαται, φέρεις ἀγκάλαις Θεομῆτορ, μορφὴ τὴ ἡμετέρα ἑνούμενον, καὶ κόσμῳ τὴν σωτηρίαν δωρούμενον, ὅθεν σὲ πάντες μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμὸς

«Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσωκίσατο, σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας, ὅθεν σὲ πάντες μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.